

ikke nødvendigvis vil være en merudgift at skulle omlægge sin kost.

Af de to grunde mener jeg ikke, at man kan skrue en model sammen, hvor også dette kunne komme i betragtning, men jeg vil da se frem til fru Grete Schødt's evner i den henseende i et eventuelt ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg er enig i, at det kan være lige så svært at afdække målgruppen, når vi snakker om diætkost, som det f.eks. kan være at afdække målgruppen, der skal have hjælp til briller. Men når jeg læser det, som jeg gør, er der et frit leverandørvalg, og jeg håber, at det svar, fru Eva Kjer Hansen har givet mig, er rigtigt.

Det, der står i bemærkningerne om f.eks. hjælp til briller, synes jeg altså kræver nogle spørgsmål, og det kræver også nogle svar.

Hvis det kunne misforstås, vil jeg sige, at vi medvirker gerne positivt.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil blot kvittere for de pæne ord fra fru Grete Schødt og sige, at det må vi så have afdækket under udvalgsarbejdet. Er der nogen tvivl, må vi jo have det præciseret – det er klart – for det er i hvert fald vigtigt for os, at der ikke er nogen tvivl.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er til spørgsmålet om diætkost. Jeg vil bare spørge, om fru Grete Schødt ikke kan bekræfte, at allerede i dag er der en gruppe ude i kommunerne, der får personlige tillæg til diætkost, og hvor man er i stand til at vurdere, hvem det er, der skal have tillægget. Det er altså muligt at definere den målgruppe. Vi ønsker bare ensartede regler, og det er det, der har ligget i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som Socialdemokratiet har støttet. Så der findes regler, og der er folk, der i dag får tillæg til diætkost.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Det, fru Line Barfod spørger om, kan jeg sådan set bekræfte. Altså det her er jo ikke et slanke-

middel, diætkost for at tabe sig. Diætkost er i min begrebsverden noget, mennesker er nødt til at have, fordi de har et helbred, der gør, at det er nødvendigt.

Lad mig blot nævne sukkersygepatienter, og mange andre kunne nævnes, så vi kan godt afgrænse personkredsen, men lad os da stille det som et spørgsmål og få et svar, vi kan forholde os til. Jeg vil bare appellere meget til, at man gør det.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hvis der er en pensionist, der har et særligt behov, er det jo korrekt, at så har vedkommende mulighed for at få hjælp, f.eks. til diætkost. Efter en individuel vurdering i det konkrete tilfælde kan man tage stilling til det, og det mener jeg at der fortsat skal være mulighed for.

Men jeg vil så gerne spørge fru Grete Schødt, om ikke der i givet fald, hvis det område også skulle tages med ind, skal være en dokumentation for, at der også er en merudgift ved denne omlægning af kosten, der måtte finde sted. Der er det, at jeg spørger: Hvordan er det så, at man skal skrue en model sammen, hvor man så også får det klart defineret? Det mener jeg simpelt hen er yderst vanskeligt, og at det derfor ikke er nødvendigt at tage det område med i den foreliggende model.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge fru Grete Schødt, om hun ikke hører Venstres ordfører sådan, at det alene er tekniske problemer, der gør, at regeringspartierne ikke er i stand til dette her.

Det er jo i sand nød, man skal kende sine venner, og derfor synes jeg egentlig, at der påhviler oppositionen en særlig pligt i det her spørgsmål til at være behjælpelig med den tekniske udregning, som regeringspartierne ikke magter, for jeg må bestemt forstå ordførertalen sådan, at man godt ville, hvis man altså bare kunne.

Derfor vil jeg spørge fru Grete Schødt: Skal vi så ikke yde den humanitære hjælp at levere det tekniske ændringsforslag, der muliggør det her, for det er ikke særlig teknisk indviklet?

Så må jeg modsat også forstå Venstres ordfører sådan, at når vi så yder den hjælp, stemmer regeringspartierne for.